

Da li imate posao koji volite i obavljate
s lakoćom, kao hobi?

Put kojim se rado ide

Kada nam sudbina napravi dobar aranžman i mi ga prihvatimo i živimo po njemu, imamo osećaj kao da smo deo čarolije u kojoj se sve tako lepo prepliće i stapa. U duhu te čarolije živi naša Marija Bralović (Gornji Milanovac), kojoj je jedno bezazleno putovanje u Indiju, gde je upoznala tvorca su dok (Su Jok) terapijske metode, profesora Parka Džae Vua, promenilo život. Zahvaljujući tome, Marija danas radi kao asistent njegove naslednice Vere Đorđević.

Ključ: nisam isprogramirana. U Pranjanima, seoskoj sredini, žive sam u kontaktu sa prirodom, životinjama, biljkama, običnim ljudima, koji su vodili svoje „obične“ živote. Nije bilo nikakvog programiranja. Smatram da je to ključ u mom ličnom razvoju. Potom, i to učenje od malih nogu da treba da budemo radni, poslušni prema roditeljima, da poštujemo starije. Kako je u komšiluku bilo mnogo dece, zajedno smo se igrali, bili u školu, zajedno pomagali jedni drugima. Voleli smo se. Roditelji su mi uvek govorili: „Volite se i slažite se“. To mi je uvek bila vodiča na putu ličnog razvoja.

Učitelj i učitelj. Bitan momenat je: kada sam se zaljubila u putovanja. Na njima sam mnogo naučila posmatrajući i osluškujući svet i sebe u njemu. Onda je došla 1992. kada sam sreća Veru Đorđević, koja se bavila nečim meni nepoznatim, što me je odmah zainteresovalo i što sam osećala kao vrlo blisko. Otputovala

smo zajedno u Indiju. Vera je imala izlaganje na Kongresu su dok (Su Jok), na kome sam imala čast da lično upoznam prof. Parka Džae Vua, tvorca su dok terapijskog i dijagnostičkog metoda. Čim smo se upoznali, pitao me je, pokazujući na Veru: „Da li znaš ko je ova žena?“ Nisam ga dobro razumela, pa sam očuvala, a onda je rekao: „Ona je najsnažnija žena na svetu“. Opet ga nisam baš najbolje razumela, jer ona je za mene bila Vera, sa kojom sam došla u Indiju, pošto volim putovanja. Ali od te računice prof. Parka i puta za Indiju (1993), započeo je moj novi, drugačiji, život. Vera moj životni učitelj od tada do danas.

Biti najbliži saradnik Vere Đorđević. Mogu da kažem da imam osećaj kao da nisam zaposlena, a to je zato što je saradnja prirodan tok našeg života. Rad me ne opterećuje. Posao nije težak ukoliko ga obavljate u skladu sa onim što ste. Ono što mislimo,

Marija Bralović će biti gost u klubu
„Živeti zdravije“ 26. januara.

Više o tome na str. 63.

govorimo i radimo čine jedno - istinu. Uvek se lako sporazume-mo, iako je bilo teških trenutaka.

Anegdota sa profesorom. Na jednom seminaru prof. Parka u Beogradu imali smo predavanje i na tu temu je trebalo da medi-

tramo. Inače strog i pun zahteva, prof. Park je rekao da zamislimo neku situaciju gde se osećamo lepo, srećno, itd. Posle predavanja, na zajedničkoj večeri, pitala sam ga da li bi želeo da čuje šta sam ja zamislila u meditaciji koju nam je zadao. Osmehnuo se u znak odobravanja. Priznala sam mu da sam zamislila kako smo na aerodromu i kako ga ispraćamo i mašemo. Smejao se do suza. Od tada bi tu anegdota uvek ispričao na svojim seminarima.

Opet bih izabrala njih. U stvari ja ništa, pa ni njih, nisam birala. Oni su mi se jednostavno desili. Da je trebalo da napravim cilj, plan, strategiju, sigurno ne bih umela da sve to složim u pravilne okvire. Ja sam biće koje oseća šta mu prija i zna za meru. Ponekada sam se pitala otkuda sam baš ja bila na mestima gde ću da sretnem profesorku Veru i profesora Parka, da mi se posreći da rađeci za njih obilazim svet, da dobijam mesto i funkcije u su dok sistemu, da budem jedan od članova ISA tima u sistemu obrazovanja su dok terapeuta, da mi se svakodnevno otvara-ju nove spoznaje, da upoznajem nove ljude i krajeve uživajući u svemu i ostavljajući svoj trag. Mislim da mi je ovo što radim

„Kada razumete su dok sistem, uvek možete bilo kada i bilo s kim da razgovarate na bilo koju temu sa kompetentnošću. Nije važno koliko znate, već koliko razumete. A su dok svako može da razume“, reči su profesora Parka.

taman po mojoj meri. Imam slobodu, ljubav prema učenju, zna-njima, razumevanju naučenog i ništa ne bih menjala.

Prof. Park, autor su dok metoda, teorije 6Ki, dijamanetskog energetskog sistema, troizvornosne teorije, tvist terapije, osmeh meditacije itd, prenosi je znanja celom svetu. Biti saradnik autora svih ovih dela je velika odgovornost, a mi mu se odužujemo tako što njegov program sledimo. Veri je ostavio „slatko vreme“, da prenosi znanja širom sveta, da ih uvede u sistem obrazovanja. Ja sam tu da joj pomognem u tome.

Zadovoljstvo dođe na kraju. Mi smo uradile najbolje što smo znale i zato smo zadovoljne. Zadovoljne smo pre svega zato što radimo ono što volimo, maksimalno što umemo, a umele smo dosta. Situacija je takva da smo radile sve same. Za sve ove godine rada stvorile smo instituciju koja ima svoje mesto u alterantivi i sistemu zdravstvene zaštite, pa smo i zato zadovoljne. Kada smo se jednom požalile profesoru Parku da nismo zadovoljne što se su dok metod kod nas brže ne razvija, on je rekao: „Sve je u redu, dobro radite, vi idite napred a za vama će sve doći“. I toga se pravila držimo i danas. Radimo savեսно, odgovorno, najbolje što možemo i umemo. To je ključ svega. Dati maksimalno što možete. Svima je dato koliko mogu da ponesu. Ni manje ni više.

Ne protiv bolesti, već za zdravlje. Živeti zdravije za mene je živeti u skladu sa svojim mislima, osećanjima i delima i biti spreman na promene u svakom trenutku, pratiti vreme u kome živimo, ovde i sada. Kreativna sam i neumorna u akciji buđenja svesti drugih, prenošenju stečenih znanja i iskustava. Živeti zdravije za mene ne znači boriti se protiv bolesti, već se zalagati za zdravlje.

Živite u odelu po svojoj meri. Kada posmatrate druge ljude, vidite da li žive onako kako govore. U našem narodu se kaže: „Nije važno kako se neko ponaša prema vama, već kako se ponaša prema drugima“. Prema vama ljudi mogu da budu dobri iz raznoraznih razloga. U tom smislu prof. Park je govorio: „Budite uvek u odelu po vašoj meri. Kada ga prerastete saijte novo, ali opet po vašoj meri“

